

A CULPA FOI DE MOZART

Autor

Marcelino de Santiago Viqueira (Kukas)

1995

Presidente   Nin piedade nin farrapos de gaitas...
   ¡Veña, déixese de parvadas e comecemos o ensaio
   xeral!.
   Mañá é o grande evento e se seguimos con monsergas
   o que imos facer é o ridículo máis espantoso.

Pitita se retira

  ¡Eh, señor Director, míster Von Carallán! Preparado,
   listo...¡Pois música, Mestre!.

O director retirase

Comeza a abrirse o telón (Obertura en Re M-KV 106)

Pitita   ¡Ejem, ejem!
   Moi boas tardes señoras e señores, queridísima e
   estimada concorrencia...¿Está ben así?

Presidente   Si, muller si, pero, siga, siga.

Pitita   Este ano a Sociedade Filharmónica de Rompeovos dos
   Paxaros ten o pracer de invitarlles a un festival festivo
   dedicado o grande compositor de
   música...música...clásica o señor, o señor...

Asoma a cabeza a apuntadora

Apuntadora   Mozart

Pitita   ¿Cómo...?

Apuntadora   Mozart, Mozart...si, ou, si...M- O -Z -A- R -T

Pitita   O señor M-O-Z-A-R-T

Os grandes decorados das óperas, aquí presentes...
aquí presentes... Señor Presidente ¿ onde están os
decorados?.

Presidente Xa chegarán, non se preocupe...e ensaie, leñe, ensaie...

Pitita En Salzburgo, en Berlín, en Viena, en Hamburguesa...

Presidente ¡Hamburgo, señorita Pitita, Hamburgo! Luxemburgo,
Estrasburgo, San Petersburgo, Leninburgo...

Pitita Cada ano fan un magno e espléndido festival dedicado a
Mozart...E en Rompeovos dos Paxaros, por primeira
vez, tamén teremos un festival en homenaxe ó
fenomenal músico clásico, grazas o desinterese do noso
filántropo y melóna...ma...melo namo...melona mano...
mela mamoo..

Presidente ¡Melómano, señorita Pitita, melómano!, ou sexa , un
namorado da música ...

Pitita Clásica

Presidente Tamén

Pitita Como ía dicindo, nos encontramos maña presentes
para render homenaxe o melómano señor Presidente de...
un señor festival cun filántropo...que...que

Presidente Bueno, vou avisar ós tremoias para que apañen os
focos, agora volvo, Pitita. Siga ensaiando.

O Presidente marchase

...tan relumbrado que eu nunca tal cousa vin...
 porque claro, eu cando lembro, relembro, pero cando
 non lembro é que non relembro nada...agora por exemplo
 teño que facer que lembro...

*A **pantasma** achegase a Pitita e tócalle no ombreiro*

¡Ahhh, unha pantasma!

Pitita sae correndo coas pernas polo ar

*Entra un **rato** asusta á pantasma...xogan*

*Entra un **bebé**, persegue ó rato e xoga con el hasta caer no piano (aporreo)*

*O **bebé** aporrea ó piano, a **pantasma** fuxe despavorida.*

*O **bebé** toca no piano O Concerto para piano nº 6 en Si bemol M, KV 238 e o final
 as Variacións para piano KV 265 e vaise quedando durmido enriba do piano.*

*Entra Pitita asustada e descubre o bebé, cólleo no colo e marchase de escena con
 el.*

Pitita ¡Meu cacholiño!, ¿quen che deixou aquí?

¡Anda, Wolfraniño, imos con mamá!

Entra a diva fraca Fideoti

Diva Fraca ¡Jein, main recital, nun grandioso fito! ¡Cartofén fritidas
 ó dente! ¡Caput! ¡Oh, mía tripa, barriga, doe, doe!...

¡Caput gala mozartiana!...¡Qué cante Rita!...

¡Siñore Presidente!, ¡siñore Presidente!, ¡ío estrujaré la
 súa cachola!, ¡ío non cantare!, ¡ío declarata en greva!...Io
 son diviña, a raíña queen del tabolo!

*Entra Manolo cun martelo na man, a diva sentase xunto ó **piano**.*

Manolo Buff, ter que afinar o piano, ¡a quén se lle ocorre!

Paco E agora, máis traballo, ¡Eh,ti, ti, esperta!, non espertas, pois hala fora lixos de escena.

Paco sae varrer ó violinista e o atril.

Entra o Presidente cunha botella e bastante ebrio.

Presidente ¡Hip, maldita diva!, ¡case me mata!, ¡hip!, ¡vaia malleira me deu!...¡Eh, apuntadora!...Conchita, ¿afinaron xa o piano?

Apuntadora Seica si

Presidente ¿E ensaiou o violinista?

Apuntadora Pois, si

Presidente ¿E a gorda italiana, a diva Floritori ou como lle chamen?

Apuntadora Non, esa non

Presidente ¡Pitita, Pitita, veña inmediatamente!

Entra Pitita correndo

Pitita ¿Si, señor Presidente?

Presidente ¿Aínda non chegou a Floritori?

Pitita Pois claro que si, está no seu despacho

Presidente ¿E qué fai alí, non tiña que estar ensaiando?

Maña é o grande recital e aínda está todo por facer, ¡hip!
Isto pásame a min por querer desculturizar a un fato de pailarocos coma estes...

Veña, Pitita, vaia ver si chegou o tenor Paparoti,
mentres eu vou recibir á gran diva Floritori.

Vanse Pitita e o Presidente cada un polo seu lado.

O rato sae de debaixo do piano, trepa e cando está enriba do piano, entra a diva Floritori

Diva gorda   ¡Iuju,Iuju!...¡Xa estou aquí! ¡Iuju!

A diva espantase ó ver o rato e queda pendurada do varal mentres canta o Aria “Martern aller Arten” do Rapto dun serrallo.

Entran o Presidente e Pitita.

Presidente   ¿Qué lle pasa, divina Floritori? ¿ por qué se espanta?

Diva Gorda   ¡Un rato!

Presidente   ¿Onde, onde?

Diva Gorda   ¡Aí, aí, no piano!

Presidente   ¡Eh,eh, titiriteira! ¡quite ese trasto de aí...e o floreiro tamén!.

Un titiriteiro retira de escena o piano, o tallo e o ramo

Hala, xa está, asunto concluído.

Xa pode baixar divina Floritori

Diva Gorda   ¡Non podó!

Presidente   ¿Cómo que non pode?... A ver que lle boto unha man...

A de unha, a de dúas e a de tres...

A de unha, a de dúas e a de tres...

O presidente intenta axudar á diva gorda, pero non pode

Presidente   ¡Pitita, mira...unha paseta!

Pitita   ¿Onde, onde?

Presidente   Aquí, aquí

Pitita axeonllase e o empresario sube enriba e baixa á diva gorda.

Presidente Hala, xa está, xa pode cantar

Dálle unhas palmadiñas nas tetas á diva e mira para a diva e para Pitita ata que Pitita lle da un coscorrón e lle pica á diva nas tetas desinflándoas, Pitita escapa de escena perseguida polo Presidente.

Diva Gorda ¡Paletos!

Música, mestre

A orquestra toca un fragmento do dúo “Ich gehe, doch rate ich dir “ do Rapto dun Serrallo e a diva canta con voz de home

Diva Gorda ¡Silencio, pare xa, Mestre!

*A diva fai gorgoritos con voz de home e chama a un titiriteiro que leva un **fol** para que lle infle as tetas.*

¡Hooooooo!

¡Eh, ti, ti...sí, ti...aquí!

A diva fai gorgoritos e pasa de voz de home a voz de muller.

¡Hoooo....ahhhhh!

Outra vez mestre, por favor, cando queira

A diva canta o dúo “Ich gehe, doch rate ich dir “ do Rapto dun Serrallo e cando o fol ínflalle as tetas canta con voz de muller, e cando se desinfla con voz de home.

O final termina falando con voz de home.

Diva Gorda Isto pásame a min por cantare en populi miserabile...

Adío a la mía guira per la Usa de Norteamérica...

Adío a la mía fugata e defenestrata carriera...

Marchase a diva.

Entra o rockeiro Amadeus

Amadeus ¡Chachi, qué local máis a tope! ¡E ten faroliños e todo!

Eh, titi, pasa que non hai ninguén

Entra a rockeira

Pinky ¡Guau, qué sitio máis alucinante!.

Amadeus, ¿e si o ocupamos para o grupo?, sería un puntazo.

Amadeus Descarao

Pinky ¡Ahhh, qué trapos máis alucinantes!,

¡Para a funda das guitarras, tío!

Amadeus Si, que a miña está un pouquiño escachada, mira aquí

Escoitase unha voz en off

Batería ¡Eh, tíos, botádeme unha man ou queredes que me herníe!

Pinky Xa vamos, xa vamos...

Veña, Amadeus, imos a axudarlle

Amadeus Si, si, vamos, vamos

Pinky sae y en seguida entra con el batería que va sentado.

Batería ¡Eh, Amadeus, bota unha man, ¿non?, tío

Amadeus Xa podías baixarte ti tamén... aínda vaste herniar

¡Ai, coidado que me trillas o pé!

Batería ¡Fiuu, vaia sitio máis alucinante!

Amadeus, ¿por qué non tocamos a túa última peza?

Amadeus ¿Cal delas?, compoño tantas...

Batería Si, home, si, a que compoñeches onte pola noite... a serenata... a serenata... ¿cómo era Pinki?...

Pinky A serenata Nocturna... Aquí en este teatro ten que sonar dabuti.

Batería Descarao.

Amadeus Veña, imos afinar as guitarras...e ti afina o bombo que sempre o tes desafinado... a terceira, Pinky, máis alta.

Batería ¡Juan, chu...juan, chu, tres e catro!

Tocan a versión rockeira da Pequena Serenata Nocturna en Sol M KV 525.

Entra Pitita de súpeto interrompendo a canción

Pitita ¡Jipis, gamberros! ¿Crédesvos que isto é unha feira ou algo así?...Pois non, isto é un recital de música seria, digo seria, S.E.R.I.A...¿entendedes analfabetos?.

Amadeus ¡Xenio que tena piruja! Eu me largo de aquí inmediatamente.

Amadeus marchase

Pitita ¡Así que fora, fora do teatro, inmediatamente!

Batería ¡Vaille dar un soponcio!, vamos de aquí, Pinky

Pinky A ver se te casas, pendello, xa verías como acougabas

Pitita Largo, largo do teatro ou chamo á policía

Pinky ¡Beatona!

O Batería e a guitarrista marchan.

Pitita ¡Mocosa!

Mira que colarse no teatro sen pedir permiso nin nada, é que xa non hai vergonza...En fin, ejem, ejem...

E a continuación farán a súa presentación pública...¡Ai, qué nervios!...¡Reláxate, Pitita, por favor!...digo, farán a súa presentación, a súa presentación...

¡Oh, señor Paparoti, eu son unha fantástica e apaixonada fan da súa voz!...

Paparoti

¡Oh, belísima, il mío cuore é tuto súdo!...¿Por certo, onde está o empresario?...Io teño que parlare con el de certo asunto...xa sabe, il contrato. Io teño que poñere a mía sinatura...¿La legalité é cuosa preferente!

Entra o Presidente

Presidente

¡Ah, señor Gordoroti!, ¿xa chegou?, ía sendo hora ¿non si?

Paparoti

¡Paparoti, chámome Paparoti!

Presidente

¿E logo eu que dixen?

Pitita

¡Gordoroti!

Presidente

¡Qué máis da, quilo máis, quilo menos!...

¡Veña, deixémonos de lérias e a cantar!!

Pitita

¿Podo cantar eu tamén?

Presidente

Mañá, Pitita, mañá

Paparoti

Io non cantare se non asinare o contrato.

Presidente

Apuntadora, Conchita, o contrato do señor Focoti

A apuntadora saca un contrato e unha pluma e ofrécella a Paparoti que asina

Paparoti

Agora, ío cantare.

Maestro...cando queira.

Canta o aria "La donna é móvile" do Rigoletto de Verdi

Pitita (Baixiño)

Esa non...esa non é de Mozart

Presidente

¡Un momento, señor Elefantoti!, o que o siñore entonaré non é composición kegel de Mozart.

Paparoti Pois claro, siñore Presidente...é do gran Verdi, da súa ópera Rigoletto.

Presidente Señor Morsoti, esta é unha gala dedicada única e exclusivamente a Mozart, polo tanto Verdi no leva vela neste enterro.

Paparoti Pois si non canto a Verdi non canto ningunha canchione

Presidente Pois si non canta ningunha canchione...non hai moni, moni...

Paparoti ¿Io non cobrare nin unha lira? ¡Protesto!

Presidente O contrato dio ben claro, e se non tivera lido a letra pequena... Vostede foi contratado para cantar un dueto que cantará coa diva Fideoti.

Por certo, Pitita, avise á soprano para que cante o dueto co señor Grosoti.

Pitita A diva non está, ¿podo cantar eu o dueto?

Presidente Mañá, Pitita, mañá, hala vaia buscar á diva...

Pitita marchase rosmando

Pitita Mañá, mañá, sempre mañá

Entra a diva flaca.

Diva Fraca ¡Oh, caro colega!

Paparoti ¡Oh, estimada diva!

Diva Fraca ¡Oh, xenial artista!

Paparoti ¡Oh, querida amiga!

¡Muac!

Diva Fraca ¡Ai!

Paparoti   ¡Muac!

Diva Fraca   ¡Ai!

Paparoti   ¡Requetemuac!

Diva Fraca   ¡Requeteai!

Presidente   ¡Eh, xa está ben, que isto non é unha festa nin unha axencia matrimonial!

Maestroti, por favor, musicoti...e vostedes a...cantaroti.

O Presidente marchase, Paparoti va ata o centro e estendendo o brazo achega a diva.

Paparoti   ¡Cara!

Os dous cantan a Escena 4, final do acto I de Cossi fan tutte.

A unha altura da canción aparece de repente Pitita, os divos se escandalizan e queren botala fora, pero ela insiste en cantar. O final a man dun titiriteiro sácaa da escena

Voz en off   ¡Pitita, deixe de ornear e pase para aquí inmediatamente!

Diva Fraca   Io non tolerabile a mísera afichionata!, ¡chiflo desafinato!

Paparoti   A povera é unha mica escasa

Diva Fraca   Oh, caro, a ñorancia é molto atrevida

Paparoti   Excusate e olvidate

Por certo, ¿Por qué no cantamos o dúo de don Giovanni?

Diva Fraca   Ah, caro, ío pensare que é mellor a Frauta Máxica, o dúo de Papageno e Papagena

Paparoti   ¡Por favore, don Giovanni!

Diva Fraca   ¡Frauta Máxica!

Paparoti   ¡Testa teimuda! Io só cantare Don Giovanni

Diva Fraca   ¡Porca miseria, afichionato estragato!

Paparoti   ¿Afichionato, ío?...¡Io, qué cantare na Scala de Milano!

Diva Fraca   ¿Acaso, non foi máis grande acontechimento main recital na óperra de Parris!, ¡titerre sen cabeza!

Paparoti   ¡Porca verdulera da vía Apia!, ¡Froilanchoca!

*Mentres están insultándose empeza a soar o Adagio para Armónica de cristal KV 617ª e entra o Presidente agarrado a un **farol** e corta a discusión.*

Presidente   ¡¿Qué, é este desastre?! ¡Quedan despedidos, espaguetis do carallo!

Vanse marchando os dous divos mentres din

Paparoti   ¡¿Io despedido?!

Diva Fraca   ¡Isto é unha aldraxe!

Paparoti   ¡El mío avogado parlará con el súdo!

Diva Fraca   ¡Isto é unha aldraxe...!

*O Presidente bastante trompa ten un xogo co **farol** ata que se queda durmido apoiado nela.*

Aparece fume na escena e entra Paco correndo.

Paco   ¡Aquí cheira a chamusco...!

¡Manolo, Manolo!

¡¿Onde metíche-lo puro, Manolo?!

Este home vaime matar a desgustos. ¡Pero, Manolo ven axiña!

Manolo   ¡Paco, ¿ onde estás, Paco?!

Paco   ¡Manolo!

Manolo   ¡Paco!

Paco   ¡Manolo!

Entra Manolo de costas a Paco

Manolo   Paco, ¿ onde estás?, non vexo nada

Paco   ¡Manolo!

Tropezan os dous e dan un chouto ó mesmo tempo

Manolo + Paco   ¡Ai!

Paco   Manolo, trae un caldeiro

Manolo   X a vou, Paco, xa vou

Vaise Manolo a modiño

Paco   ¡Avía, , Manolo, que é para hoxe...

Manolo   Xa vou, ou, xa vou

Paco   ¡Demo de home, sempre teño que facelo eu todo!

Vaise Paco. Soa música

Entra Manolo facendo equilibrios con 2 caldeiros colgados dos brazos

Manolo   ¡Paco!, ¿ onde estás, Paco?

  ¡Paco...!

Manolo deixa os caldeiros no chan

  ¡Uf, cómo pesan estes caldeiros!

  ¡Carallo, aquí hai moito fume!,eu lisco do teatro   que

non teño vocación de churrasco.

Vaise Manolo. Entra Paco

Paco   ¡Manolo!, ¿ onde se meteu este larchán?

Mira dentro do caldeiro.

- Pitita**   ¡Señor Presidente!
- ¡Un cortocircuíto, un cortocircuíto! ¡un enorme
cortocircuíto!
- Presidente**   ¿E para iso me espertas?, chama ó electricista e que
cambie os fusibles.
- Pitita**   Pero, señor Presidente, o cortocircuíto provocou un
incendio...¡O teatro está queimado!
- Presidente**   Pero, Pitita, chame ós bombeiros
- Pitita**   ¿Para qué?, ...¡Si está todo, todiño queimado!
- Presidente**   ¡Pero isto é a miña ruína!
- ¡Terei que suspender o Festival de mañá e xa tiña tódalas
localidades vendidas!... ¡Estou arruchado!...
- ¿Qué vai a ser de min, Pitita?...¡Estou arruchado, estou
arruchado!...
- ¡¿Quén me mandarí meterme a min neste fregado?!...
- ¡Toda a culpa foi de Mozart!

FIN